

ŽELVIČKA

Jakub Jedlička

Obsah

ŽELVIČKA.....	1
1. ŽELVIČKA A ROPUŠÁČEK.....	3
2. UŽOVKA ŽOFKA A POBYT U LIDÍ.....	4
3. ŽELVÁK LÍSTEK A VODOPÁD BAHNÍČ.....	6
4. UŽOVÁK BLESK, CHORVATSKO A JEŠTĚRKA ZEDA.....	8
5. LEGUÁN DRÁPEK, ŽELVÁTKA A LOĎ.....	11
6. AMERIKA.....	13
7. AMERIKA A NÁVRAT DOMŮ.....	15

1. ŽELVIČKA A ROPUŠÁČEK

Želvička jde k rybníčku Bahníčku a potká tam Ropucháčka zeleného a ptá se ho:

„Ropucháčku, je v Bahníčku dost vody? Ano je“, odpoví ji Ropucháček. Tak jde dál, po deseti minutách se zastavila a řekla si: „Dala bych si pampelišku“. Tak se nají a jde dál. Jak dojde k Bahníčku, odpočine si a pozoruje žáby. V tom si všimne mrtvé žáby a pulců, napadlo ji, že by mohla ty pulce vychovat. Tak zaběhla domů pro malý lavor a pomohla pulcům se do něj dostat. Vzala lavor s pulci a běžela domů (pod svůj jasan).

Najednou se objevily mraky, začala bouřka, všude se blýskalo. Ani ne po hodině bouřka přestala. Želvička s úlevou vyšla ven a hledala borůvky, protože ji po bouřce hodně vyhládlo. Zkontrolovala pulce a dala jim najíst. Zašla si na procházku k jeskyni Komín. Když k ní přišla, udivila se. Před průchodem do Komínu ležel strom a několik větví. Tak šla zpátky, vzala to přes Bahníček, aby se pobavila s Ropucháčkem. Když došla k Bahníčku, tak jemně hrábla do bláta, kde bydlel Ropucháček. Jak Ropucháček vylezl, začali se bavit. Želvička řekla, že by měla už jít domů. Tak šla, v polovině cesty zaslechla sssssssssss..., lekla se.

2. UŽOVKA ŽOFKA A POBYT U LIDÍ

Byla to užovka obojková. Želvička schovala hlavu do krunýře a třepala se strachy. Následoval boj, až nakonec Želvička přemluvila užovku, že když ji

neublíží, tak bude mít, kde bydlet. Užovka souhlasila. Želvička se ji ptá: „Jak se jmenuješ? Odkud jsi?“ A užovka ji odpoví: „Nevím.“ „Tak se budeš jmenovat: Žofka!!!“ „Ssouhlassím.“ „Tak pojď za mnou Žofko, ukážu ti, kde budeš bydlet.“ „Užžž jdu.“ „Budeš bydlet vedle mě u bažiny pod smrkem.“ „Jo, užžž ssse těššším.“ O den později se Želvička vydala na borůvky a Žofka na myši.

Jak šli zpátky, tak Želvička zakopla a spadla do díry. Ale nešlo ji vylézt. Přišli tam lidi a pomohli ji vylézt a vzali ji sebou. Žofka se o ní hodně bála. Lidé Želvičku vzali k veterináři na kontrolu. Zhruba půl roku tam zůstala, protože měla

zlomenou levou přední nožku. A docela se ji tam líbilo. Ale ráda by chtěla zpátky domů. Měla takové divné vozítko z lega. Lidé tomu říkají invalidní vozítko. Na moje desáté narozeniny mi dali lego vozítko pryč a na jedenácté mě pustili! To jsem byla ráda, jak jsem znovu uviděla Žofku. Žofka už měla pět let. Nejdříve jsme oslavili můj příchod a potom pět let Žofky. Zaslechla jsem šumění, tak se jdu podívat, co to je. Pátrala jsem pod celým jasanem, ale furt nic. A už vidím kdo to je, je to...

3. ŽELVÁK LÍSTEK A VODOPÁD BAHNÍČ

Byl to želvák. Želvička za nim běžela a ptala se ho: „Jak se jmenuješ? Odkud jsi?“ Želvák odpoví: „Jmenuji se Lístek. Jsem z Chorvatska.“ „Lístku, nezůstaneš tady?“ „Asi tady zůstanu.“ „Budeš bydlet se mnou pod jasanem.“ „Dobrá.“ „Budeš mít tu druhou kládu.“ „Jo, tak mi ji ukaž.“ „Tak pojd' za mnou.“ „Ten domeček je hezký!

Pozor, užovka!“ „Neboj, Lístku, to je užovka Žofka.“ „Ahoj Žofko.“ „A jak se jmenuješ ty?“ „Já se jmenuji Lístek.“ „Tak ahoj Lístku.

Promiň, natahují sss, ššš, zzz a žžž.“ „Aha, pokusím si na to zvyknout.“ „Projdeme se k Bahníčku? Pozdravíme tam Ropušáčka.“

„Kdo je Ropušáček?“ „Ropušáček je ropucha zelená. Byl to můj první kamarád.“ Jak přišli k Bahníčku zjistili, že je Ropušáček mrtvý, ale zůstalo tam bydlet jeho dítě Ropušáček 2. Všichni tři dali na hrob Ropušáčka květinu a zapálili svíčky. Ropušáček se dožil 20 let, což je na žábu hodně. Chvilku se všichni čtyři bavili, ale pak se rozhodli, že by mohli jít k vodopádu Bahnič. Tak šli, potkali cestou křížáka Kříže. Tak je Želvička seznámila a šli dál. Najednou si Lístek všiml něčeho, co proběhlo přes cestičku. Všichni uskočili, ale hned na to zapomněli. Tak šli dál. Za chvilku došli k hoře Dvojbodec a rozhodli se, že si před Dvojbodcem udělají tábor. Postavili si ho z listů a malých větviček. Všichni šli spát, zhruba po pěti minutách bylo ticho. Na druhý den vyrazili dál. Přejít horu Dvojbodec jim zabralo sedm hodin. Jak ji přešli, byli hodně unavení, tak si ani nepostavili tábor a hned usnuli. Na druhý den se rozhodli, že tu zůstanou. Tak si znovu postavili tábor. Celý den sbírali zásoby, borůvky, myši, pampelišky, maliny, jahody a mouchy. Druhý den došli skoro až k vodopádu Bahnič. Na druhý den museli přebrodit 200 metrů přes bažinu. Jediný, koho to bavilo, byl Ropušáček 2. Potkali tam hodně kamarádů od Ropušáčka 2. Lístek počítal žáby, aby ho to alespoň trochu bavilo, napočítal jich 238. Jak vyšli z bažiny, museli se

hodně najíst a vyspat se. Ráno nutili Ropušáčka 2, aby už šel za nimi. Jak došli k vodopádu Bahnič, vykoupali se a odpočinuli si. Po třech dnech se vpletli do autobusu, aby se rychleji dostali domů. Zrovna tam, kde si Lístek před tím všiml něčeho, co přeběhlo přes cestu, si nějaký člověk všiml Želvičky. Tak všichni vyskočili z autobusu. Byl večer, tak šli spát. Ráno si nachystali zásoby, borůvky, myši, pampelišky, maliny, jahody a mouchy. V tom si Žofka všimla...

4. UŽOVÁK BLESK, CHORVATSKO A JEŠTĚRKA ZEDA

Byl to užovák. Žofka se ho ptala, „ty sssi přeběhl tu cestsstu? Odkud sssi? Jak ssse jmenuješšš?“ „Ano přeběhl sssem tu cestsstu. Jsssem odtud. Jmenuji ssse Blesssk.“ „Půjdeššš sss námi?“ „Ano půjdu sss vámi.“

„Tak pojd' za námi.“ „A kam vlasstně jdeme?“ „Jdeme k lesu Bahňovec.“ Jak došli k Bahníčku, rozloučili se s Ropušáčkem 2. Blesk se rozhodl, že bude bydlet u staré hájovny pod keřem. Občas se do té hájovny koukl, ale nic

zajímavého tam nenašel. Za týden se všichni vydali k Ropušáčkovi 2. Zeptali se ho, jestli nechce letět s nimi do Chorvatska, protože našli na zemi lístek, kde bylo napsáno: *Můžeme letět do Chorvatska?* Ropucháček 2 souhlasil, tak šli

k těm lidem, kteří pomohli Želvičce. Ukázali jim ten lístek, ale lidé nesouhlasili. Tak želvička ukázala pět papírků a na každém

papírku bylo napsáno: 1 000 Kč. Tentokrát lidé

souhlasili a na druhý lístek napsali: *Za tři dny v 7:30 na naši zahradě.* Tak za tři dny přišli na zahradu těch lidí, všichni si sbalili zásoby. Za pět minut byli venku i lidi. Ale měli asi osm krát víc věcí než zvířátka

dohromady. Všichni nasedli do takové jezdící věci (auta) a zhruba za čtvrt hodiny byli u letiště Trysk. Bohužel všech pět muselo do dřevných krabic. Najednou došli k takové tyčce s křídly (letadla). Ale museli jít jinde než lidi. Za dvě hodiny byli na letišti v Chorvatsku. Na letišti bylo napsáno **CROATIA**. Lidé jim koupili mapu.

Lidi se ubytovali v hotelu v Pule. „My jsme se ubytovali pod stromem a pod

keřem.“ Všichni kromě Ropušáčka 2 šli k pláži, všem se tam líbilo. Nejvíc se tam líbilo Lístkovi a Želvičce. Ale Žofce a Lístkovi se líbili skalní útesy. Blesk ulovil tři ryby, Žofka dvě. Jak šli do lesa, tak si Ropušáček 2 všiml něčeho zeleného, ale nikdo nic neříkal. Tak šli dál, potkali hodně ještěrek a jedna se k nim přidala. Ptali se ji, „Odkud si? Jak se jmenuješ?“ „Jsem odtud. Jmenuji se Zeda.“ Najednou přiběhli rodiče Zedi a ptali se ji, „co si přeješ na své druhé narozeniny?“ „Přeji si jít tam s těmi zvířátky.“ Zeda je všechny seznámila. Jak šli spátky, si Ropucháček 2 všiml...

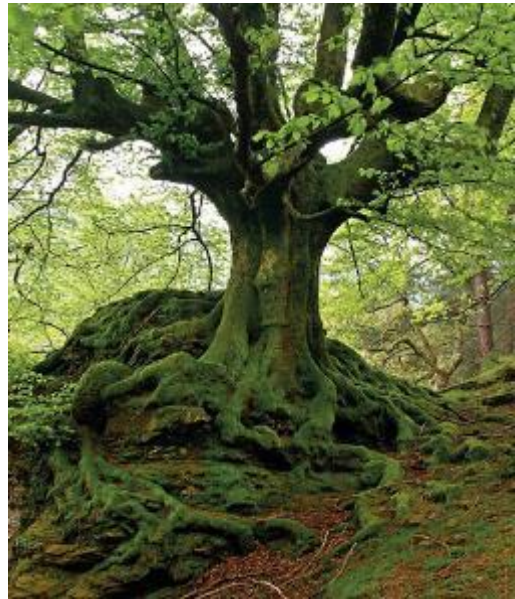

5. LEGUÁN DRÁPEK, ŽELVÁTKA A LOŤ

Byl to leguán zelený. Vyhříval se na kameni. Zvířátka se ho ptala: „Odkud jsi? Jak se jmenuješ?“ „Jmenuji se Drápek. Jsem z Ameriky. Můžu jít s vámi?“ „Ano můžeš.“ „Jak se jmenujete vy?“ „My jsme Zeda,“ „Žžžofka,“ „Lístek,“ „Ropušáček 2,“

„Želvička“ a „Blesssk.“ Pak už byl čas letět zpátky domů. Tak jsme šli k letišti s nápisem **CROATIA**. Dostali jsme zase ty dřevé krabice a šli jsme do té tyčky s křídly

(letadla). Jak jsme přistáli, šli jsme ukázat Zedě a Drápkovi, kde bydlíme. Zeda se rozhodla, že bude bydlet pod kamenem a Drápek na větvi buku. Jednoho dne přišla Želvička ven se dvěma želvátka Ježel a Dvěžel. Asi po měsíci se Ježel a Dvěžel vydali svojí cestou. To bylo loučení. Drápek všem vyprávěl zážitky z Ameriky. Pak se rozhodl, že by mohli plout do Ameriky.

Všichni souhlasili a ptali se Drápka: „Z čeho je ta loď?“ Drápek jim odpoví: „Je z plechu a kovu.“ „Tak si ji objednáme.“ „Ale za co?“ „Za ten kámen (diamant) lidé dají hodně.“ Tak šli do továrny a dali jim ten diamant, lidé se udivili a napsali na

 lístek: *Za pět měsíců máte loď takovou.* Zvířátka se zaradovala a za pět měsíců stáli u přístavu a čekali, až jejich loď dají na vodu. Zvířátka se udivila, jak viděla loď jako pět fotbalových hřišť. Tak si řekla, že si vydělají tím, že prodají několik set palubních jízdенок lidem a pojedou s nimi. Tak týden počkali, až se vyprodají jízdenky. Vydělali si 110 000 Kč a schovali si peníze do díry ve stromě a díru zadělali kameny. Nasbírali si zásoby a pozvali i Ježela a Dvěžela, ti

pozvánku přijali. Za dva dny už všichni byli na palubě lodi. Zeda poslala dopis rodičům, na kterém bylo napsáno: *v úterý plujeme do USA, tou největší lodí, AHOJ!* Tak vypluli s velkým nadšením.

6. AMERIKA

Cestou pozorovali racky a jiné ptáky. Uprostřed cesty dopluli k nějakým ostrovům, tak zastavili a přenocovali. Další den si dali pár banánů, ale jak se vrátili k táboru, zjistili, že jsou všechny zásoby pryč. V tom si Drápek všiml myši a řekl ostatním, aby běželi za nim. Lidé vzali zbraně z lodního trezoru. Nastala

válka proti myším! Po třiceti střelách začalo na

ostrově hořet. Všichni se lekli, a běželi pro čerpadla, která měla sloužit na to, kdyby se loď potápěla. Ale teď slouží na hašení ostrova. Jak ostrov uhasili, začali si chystat zásoby. Ani ne po hodině vypluli. Za dva dny byli v přístavu s nápisem: **NEW YORK**. Všude byly mrakodrapy, jak došli k budově s nápisem: **MUSEUM DINOSAURS**, vešli dovnitř. Viděli tam kosti pradávných tvorů. Všichni se lekli, jak došli ke kostře s nápisem: **T-REX**. Jak

vyšli z muzea, vydali se do přírody, aby potkali jiná zvířata. Pak šli do ZOO a u vchodu bylo napsáno: **ZOO in NEW YORK**. Tak šli podívat. Viděli hodně zvířat, všem jich bylo líto. Tak se rozhodli, že některá zvířata pustí. Pustili hady, žáby, želvy, ještěrky, leguány,

se

krokodýly, mloky, bazilišky, varany a agamy. V ZOO nastal zmatek. Leguáni chodili po stromech, krokodýli se bahnili vedle prasat, moc z těch prasat nezbylo a bazilišci běhali vedle plameňáků. Všichni v NEW YORKU se lekli, jak

uviděli vedle sebe varana. Zvířátka se šla podívat na Sochu Svobody. Zjistili, že má 49 metrů. Vstupné stálo 3 514 Kč pro všechny. Když vyšli ze Sochy Svobody, rozhodli se, že půjdou k soše slavného tažného psa Balto. Tak šli do Central parku. Potkali tam baziliška Bazila, kterého před třemi dny vypustili v **Zoo in NEW YORK**. Tak se s nim pobavili. Čtvrtý den se vydali k mrakodrapu, na kterém bylo napsáno: **Top of the Rock**.

7. AMERIKA A NÁVRAT DOMŮ

Jak vešli do mrakodrapu Top of the Rock, vyjeli nahoru výtahem. To byl výhled. Z vrchu jsme viděli Central park. Bazilišek Bazil řekl, „Ne půjdete další dva dny do Central parku?“ „Ano půjdeme“ „A co budete dělat potom?“ „Potom poplujeme domů.“ „Kde bydlíte?“ „Bydlíme v České Republice.“ „Aha.“ Na druhý den šli do Central parku a rozloučili se s baziliškem

Bazilem. Za tři dny pluli domů, ale tentokrát s nimi plulo více zvířat.

Za čtyři a půl dne byli doma. Rozhodli se že si postaví domky. Tak si je stavěli z listů, kamenů, větví a mechu. Nejvíc se povedl Drápkovi, který si ho postavil z kamení a větví. Tak si řekli, že si odpočinou. Jak se probudili, bylo všude bílo. Byl to

sníh. Rozhodli se, že půjdou bobovat a sáňkovat.